

ONVERWACHTE HULP

Het is koud en het schemert al wanneer we bij het modderige veldje aankomen. Overal lopen kinderen en volwassenen. Even later zitten we in een grote kring rond het kampvuur, met een beker warme chocolade melk in onze handen. Gebiologeerd staar ik naar de grote, knetterende vonken die meters ophoog spatten. Ineens wordt iedereen stil, de Akela begint te vertellen.

“In de bergen ver vanhier ligt een mooie stad aan een groot meer, zo groot als de zee. Maar de bewoners van deze oude stad zijn doodsbang, want in dat meer woont een vreselijk monster. Als hij honger krijgt komt dit monster, een enorme draak, uit het water en loopt naar de stad. En ook al heeft de stad sterke hoge stadsmuren, ze houden de draak niet tegen. Met zijn adem als giftige dampen uit zijn vuurspuwende bek, doodt hij met grootste gemak de mensen en stilt daarmee zijn honger. Vele malen al zijn dappere mannen ten strijde getrokken tegen de draak, maar helaas... geen van deze mannen kwam levend terug. Gelukkig hebben de inwoners ontdekt, dat de draak hen met rust laat als ze hem elke week een paar jonge schapen of geiten te voeren. Maar na een tijd zijn alle dieren opgevoerd en de mensen vrezen dat het monster opnieuw naar de stad zal komen. Het volk vraagt aan de koning hen te beschermen. Na lang nadenken neemt de koning het besluit dat elke week een zoon of dochter moet worden geofferd, door loting aangewezen. En zo geschiedde. De draak verslindt de kinderen en laat de andere inwoners met rust.

Tot op een dag, het lot de dochter van de koning aanwijst. De koning vraagt uitstel, jammert en weeklaagt: dit was nimmer de bedoeling, zijn dochter was voorbestemd om te trouwen en als prinses te dienen aan het hof. Maar het volk wordt woedend en eist dat de koning zich houdt aan de door hemzelf uitgevaardigde wet. De koning zwicht en als het dan zover is, laat hij haar de mooiste kleren aantrekken. Voor zij weggaat, knielt de dochter en vraagt de koning zijn zegen. Terwijl alle inwoners vanaf de hoge stadsmuren toekijken, loopt de prinses met opgeheven hoofd in de richting van het meer. De stadspoorten sluiten en zij wacht rustig tot de draak haar komt halen.

Daar komt daar toevallig ridder Joris op een groot wit paard voorbijrijden. Wanneer hij het meisje in haar prachtige gewaad ziet, vraagt hij: “jonge dame waarom sta je hier alleen, buiten de muren van de oude stad in het overstaan van zoveel volk?” “Ach edele heer, blijf niet staan” antwoordt zij, “vlucht nu het nog kan, voor ook gij gedood wordt”. Joris stapt van zijn paard: “Ik ga niet eerder weg, eer gij mij zegt wat hier gaande is.” Dan vertelt ze hem het hele verhaal. Joris antwoordt: “weest niet bang, ik zal u helpen”. Op hetzelfde moment schiet de draak omhoog uit het meer en komt snel op de twee af. Joris sprint op zijn paard en een lange en heftige strijd barst los. In dat gevecht doodt Joris de draak. De prinses valt Joris in de armen, gejuich breekt los en ridder Joris wordt als grote held binnengehaald: vanaf die tijd heet hij Heilige of Sint Joris.

Ademloos had ik als negenjarige geluisterd. Toen ik het later nog eens hoorde, dacht ik ‘de grote mensen vertellen ons dit, om later als we groot zijn, als moedige strijders de wereld in te trekken’.

Maar dat scheen mij, als een onzeker nieuwtijdskind, weinig realistisch. Ik vergat Sint Joris en zijn draak.

Sint Joris-Michaël

Tot ik in 2007 Hans Stolp op een lezing hoorde spreken over de aartsengel Michaël en hoe deze wordt afgebeeld met in zijn ene hand een weegschaal en in de ander een speer of zwaard. Onder zijn voeten een vreselijk monster of draak. Met zijn zwaard of speer lijkt hij de draak te doden, maar niets is minder waar... In één klap was ik terug bij het kampvuur, bij Sint Joris en de draak!

Juul van der Stok¹ schrijft: “Wanneer een goddelijk wezen op aarde werkzaam wil zijn, kan het zich bedienen van een mens, in dit geval de Romeinse ridder Joris. In Sint Joris is Michaël op aarde vermenselijkt. In veel vertellingen wordt de draak gedood, echter de oorspronkelijke legende gaat anders en werpt een heel ander Licht op het gebeuren. Die vertelling gaat zo: *Nadat de prinses hem alles heeft verteld, sprak Ridder Joris: “Jonkvrouw heb geen angst, ik zal U helpen in de naam van Christus”... Dan breekt de strijd los. Op enig moment werpt Joris met zo’n kracht de speer, dat de draak gewond ter aarde stort. Dan zegt Joris tegen de jonkvrouw: “neemt uw gouden gordel en werp deze om de hals van de draak. Wees niet bang”. Zij deed wat hij zei en de draak volgde haar als een tamme hond. Gedrieën lopen zij de stad in, maar de mensen daar schrikken zo, dat ze op de vlucht slaan de bergen in, jammerend “Wee ons, nu zijn we allemaal verloren”. Maar Joris roept hen terug met de woorden: “Overwin uw angst, God heeft mij gezonden om U van de draak te verlossen”. De koning is zo dankbaar dat hij Joris wil overladen met geschenken, maar hij nam ze niet en liet ze verdelen onder de armen en trok weer verder.*

Juul vervolgt: “In mythologieën, legendes en sprookjes worden diepere wijsheden beeldend verwoord en voor de toekomst bewaard. Jonge kinderen nemen deze vertellingen, die hen sterken voor de eigen toekomst, diep op in de ziel”. En wat heeft zij gelijk; als negenjarige had ik niet het geringste vermoeden, dat ik later in mijn leven zo verbonden zou zijn met het werk dat de aartsengel Michaël ons aanreikt en met zovele anderen een ‘medestrijder voor het Licht’ te mogen én te kunnen zijn.

Innerlijke beelden

Ik wil wat langer stilstaan, bij een aantal bijzondere beelden in deze Sint Joris-Michaël legende: Joris-Michaël berijdt, net als de andere heiligen van de herfst, Sint Maarten en Sint Nicolaas, een wit paard. ‘Witte paarden’ symboliseren het gereinigde en hoger denken. ‘De prinses in haar mooie gewaad’, staat symbool voor de zuivere mensenziel in ons en die de draak juist wil aanvallen. En de draak? De draak staat voor de egoïstische hebzucht of de angst voor het verlies, die ons leven bedwelmt. Hij wil ontwikkeling onmogelijk maken en ons kluisteren aan de materie. Kortweg ‘het ego’: het onzuivere deel van de ziel, dat vanuit onderbewust zijn en emoties handelt.

Joris verschijnt ‘toevallig’, maar niets is natuurlijk toeval, ‘Joris verschijnt precies op tijd’. Namelijk vlak vóór het moment, dat de draak (het ego) de prinses (de zuivere mensenziel) zal aanvallen. Sint Joris representeert ons hoger bewustzijn, het Ik of Hoger Zelf én de geest of geestkracht. Hij bedwingt de draak en behoedt de prinses voor de ondergang. Zij moet nu *zelf* de angst voor de draak in zichzelf overwinnen, door hem *zelf* de gordel om te doen en hem te leiden. Alle personages *en* de draak wonen in ons eigen wezen. Een bijzonder detail is, dat zij de draak met haar goudengordel omgord die haar dan als een tamme hond volgt!

Het ego en onze liefde

De goudengordel, wat wil dit zeggen? ‘Goud staat voor de kleur van de liefde’. Michaël-Joris zegt dus: “omgordt de draak, jouw ego, met de liefde van je hart”.

En doen wij dit zelf ook? Of vergeten we dit geregeld en schamen we ons eerder voor het ego. Of sterker nog; veroordelen we onszelf en stoppen het weg door het ego(-gedrag) te ontkennen. Door

zo met onszelf om te gaan echter, geven we het ego *juist vrij-spel*; het ego blijft zich als een draak misdragen en heeft macht over ons. Bovendien toont het dat we de 'angst voor dit deel van het ego' nog niet hebben overwonnen. Een voorbeeld verduidelijkt dit: "Ik ben 1,5 jaar geleden gescheiden, na een heel moeilijke periode in mijn leven en begonnen aan een nieuw leven", vertelde een vrouw van 40 jaar. "Ik heb nu een huisje voor mezelf. In heel veel opzichten gaat het goed, ook met de kinderen. Maar, ik zou zo graag alleen op pad willen gaan, nieuwe mensen ontmoeten, willen lachen, genieten en me een vrij-mens willen voelen, kortom écht leven dus". Ik vroeg wat haar belemmert. Even was het stil en haar ogen werden vochtig: "ik durf niet, ik weet niet wat me dan kan overkomen...? Ik geloof dat ik in het verleden te vaak gekwetst ben en durf helemaal niet op mijzelf te vertrouwen en ga veel uit de weg." Door alles heen voelde ik hoezeer zij verlangde zich te bevrijden uit deze benauwende greep van haar ego; verlangde de moed te vinden, om haar ego-stuk, de angst voor vertrouwen, met goud te omgorden, opdat 'haar draak' zich aan haar zou onderwerpen. Ze verlangde naar een werkelijk nieuw vertrouwen; het *op het Hoger Zelf-vertrouwen*.

Voor je nu verder leest, stel jezelf de vraag: Welke draak, welke stukje van mijn ego kom ik geregeld nog tegen en hoe kan ik die noemen?

Ook in de Bijbel, in het boek Openbaringen, wordt het 'met goud omgord zijn'² benoemd. Johannes is gevangen gezet op het eiland Patmos. Op een dag overkomt hem het volgende schrijft hij ons: 'Ik, Johannes, kwam in een hoger bewustzijn en hoorde een machtige stem als een bazuin, die sprak: wat jij ziet, schrijft dat op in een boek. Toen zag ik te midden van zeven gouden kandelaren de gestalte van de Mensenzoon, bekleed met een lang gewaad tot aan zijn voeten en *zijn borst omgord met een gouden gordel...*'.

Door dit bijzondere beeld laat Johannes ons zien, hoe Christus de ziel volledig heeft gezuiverd en het ego overwonnen, verlost van de lage wil. Zijn Wil is die van de Vader; Liefde voor heel de mensheid en alle leven.

Hoe kan je deze beelden, 'het met goud omgorden', vertalen naar het eigen leven? Wees lief voor je 'lagere' zelf, geef het ego warmte, aandacht, genegenheid en wijs het niet langer af. Het ego toont in het bijzonder onze tekortkomingen en het nog onvolmaakt zijn. Omarm deze tekorten, het onvolmaakte in je wezen, door eerlijk naar jezelf te kijken. En omring het met al je moed en geduld met de liefde en wijsheid van je hart, opdat het zich stap voor stap omvormen kan tot geheelde en gezuiverde zielenkracht.

Innerlijke strijd, maar niet alleen!

Dat wat in Sint Joris en de draak wordt verbeeld, is de innerlijke strijd tussen het ego en het Hoger Zelf, waarmee zo velen in onze tijd worstelen. En wie kent dit niet? Steeds vaker hoor ik mensen zeggen: "Ik sta er helemaal alleen voor en voel me dan zo eenzaam". Anderen zeggen "ik voel me zo ontzettend moe, soms zelfs overspannen of erger". Wanneer een mens in deze strijd is verwickeld, weet en voel ik: voor mij staat een kwetsbaar mens die, voor zij aan dit aardse leven begon, een belangrijk besluit nam, namelijk dat zij zich, eenmaal volwassen op aarde, wilde leren verbinden met de geestelijke wereld. En innerlijk weet zij, weet haar ziel; alleen wanneer ik door deze eenzaamheid, pijn en verdriet heen ga, bereid ik me voor op de ontmoeting met Christus, in of na dit leven op aarde.

Maar hoe verdrietig ook, deze mens heeft nog niet ontdekt, welk een hulp er op haar wacht, dat hij het niet alleen hoeft te doen. Die hulp is de aartsengel Michaël! Zo wil Michaël, wiens naam betekent: "Wie is als God", ons helpen ons ego *en* ons karma te overwinnen. Maar net als alle andere engelen, laat Michaël ons volkomen vrij. Zwijgend met geopende handen wacht hij tot wij hem zelf toenaderen. Michaël staat klaar om ieder mens in het diepst van haar eenzame worsteling te hulp te schieten, maar moet wachten tot hij/zij hem zelf vanuit het hart vraagt: "Michaël help mij alstublieft" of "God laat mij

niet alleen". Het vraagt moed, heel veel moed om de controle over ons zelf los te laten en werkelijk ruimte te geven aan die diepste eenzaamheid en verdriet in onze ziel. Immers vele tranen volgen,

maar na een zekere tijd wordt het innerlijk stil. En of het nu helemaal stil blijft of je nu innerlijk een stem hoort of voelt of een geestelijk beeld of licht ziet, wanneer dat diepe verdriet, die angst en pijn van je wijken, weet je voor altijd en eeuwig “ik sta er niet alleen voor, er is een grote hulp”. Michaël zelf, de grote wegvoorbereider van Christus, leidde mij en bracht mij bij het Licht van de Liefde, het Licht van de Christusliefde.

29 september Michaëls-herfstfeest.

Om ons met Michaël te leren verbinden, nodigde Rudolf Steiner³ ons uit het Michaëls-feest een nieuwe invulling te geven. Een feest van dankbaarheid aan Michaël en voor de oogst van het land als ook voor de vruchten van het stevig geestelijk werken aan onszelf. Het feest dat tegelijk het begin inluidt van het opnieuw naar binnen gaan, ons innerlijk voorbereidend op Kerstmis; opdat we bewuster dan ooit, het mysterie van de geboorte van het Christuskind in ons eigen hart mogen meebeleven.

Op Vrijescholen en Biologisch Dynamische (zorg-)boerderijen wordt deze jonge traditie al wat langer gevierd. Laat deze 29^e september een waarlijk Michaëlsfeest worden, geheel op jouw eigenwijze; een oogstfeest voor hem, voor jou, de mensheid en Moederaarde.

Opdat je in je eigen hart en ziel mag voelen ‘Michaël, aartsengel van de herfst, dank u wel’.

1. ‘Schipper mag ik overvaren’, over jaarfeesten in de stroom van de seizoenen van Juul van der Stok

2. Enkele citaten uit Openbaringen 1:9-18.

3. Kerngedachten van de antroposofie, Rudolf Steiner

Boekje:

Een nieuw jaarfeest het Michaëls-feest.

Zoals de mens in- en uitademt, zo doet ook de natuur en de aarde dit. Met de seizoenen mee, beweegt ook het innerlijk van de mens. Met de herfst met haar prachtige kleuren, de rijpe oogst, de vallende bladeren, breekt ook de periode aan om weer naar binnen te gaan, ook in ons innerlijk. Lees meer over dit boekje op [onze website](#).

Tevens info over bestellen als gedrukt exemplaar of te downloaden als PDF.

Wil je ons werk steunen?

Ook met een vrijwillige bijdrage help je ons werk uitbouwen.

Stort op NL38ASNB0708604005

t.n.v. W. de Zeeuw o/v Gif

Hartelijk dank

de innerlijke werkplaats

Lezingen, workshops en begeleiding bij zingeving- & levensvragen, persoonlijke & spirituele ontwikkeling en geestelijk bewustzijn. Ook (innerlijk) leiderschap, werk- & burn-out coaching. www.walterdezeeuw.nl